

SPRAWOZDANIE
Z VIII ZJAZDU GNIEŹNIEŃSKIEGO
„RODZINA NADZIEJĄ EUROPY”
(FAMILY – THE HOPE FOR EUROPE)
Gniezno, 12-14 marca 2010 roku

Celem VIII Zjazdu Gnieźnieńskiego była dyskusja i refleksja przedstawicieli środowisk naukowych, przedstawicieli wyznań chrześcijańskich, rodzin i wszystkich zainteresowanych nad istotą rodziny, jej kondycją i perspektywami rozwoju we wspólnocie europejskiej. Założeniami zaś tego międzynarodowego spotkania było „stymulowanie debaty nad coraz bardziej prorodzinną reorientacją polityki w Polsce i w Europie”, jak przedstawił to Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński, obecny na Zjeździe. Podkreślał w swym przemówieniu rangę głosu specjalistów zajmujących się rodziną, ale też teologów, filozofów, etyków, którzy poprzez odbudowę świadomości silnego zakorzenienia w tradycji chrześcijańskiej i otwartości na inne wielkie tradycje, mogą wpływać na kształt przyszłych decyzji dotyczących rodziny.

Na trwającym trzy dni zjeździe zebrało się liczne grono specjalistów z różnych dziedzin nauki, praktyków, duchownych, polityków zabierających głos w panelach dyskusyjnych, wygłaszających referaty i prowadzących warsztaty tematyczne.

Po uroczystym rozpoczęciu spotkania przez przedstawicieli Kościoła i samorządu lokalnego rozpoczęła się część I, zatytułowana „Boży zamysł wobec rodziny”. W jej trakcie wybrzmiały zagadnienia o biblijnej wizji rodziny, prawie naturalnym (utopia czy fundament Europy) oraz o małżeństwie i rodzinie w judaizmie, chrześcijaństwie i islamie. Głos w tej części zabrali m.in. ks. abp. Stanisław Gądecki, prof. Wojciech Łączkowski (KUL), przedstawiciele Kościoła prawosławnego, polskokatolickiego i ewangelicko-augsburskiego oraz goście z Niemiec. Część II, pt. „Cywilizacyjny spór o rodzinę”, skoncentrowana była wokół tematów: „Nowe modele rodziny”, „Małżeństwo – reaktywacja ” oraz „Syndrom Piotrusia Pana i laleczki Barbie, czyli kryzys dojrzałości”. W panelach dyskusyjnych brali udział socjologowie, psychologowie i teologowie z Polski i z Hiszpanii (Raul Sanchez – Sekretarz Generalny Europejskiej Konfederacji Dużych Rodzin ELFAC). Bogata tematyka zjazdu spowodowała, że równoległe toczyły się obrady kilku sesji.

Integralne rozumienie rodziny miało swój wyraz w spotkaniach modlitewnych, które odbywały się każdego dnia. Miały one wyraźny ekumeniczny wydźwięk i przebieg. Nabożeństwa odprawiano w Katedrze Gnieźnieńskiej, na salach obrad i w kościołach parafialnych Gniezna i okolic. Sesje tematyczne trwały do późnych godzin wieczornych. W czasie pierwszego dnia zjazdu miały miejsce jeszcze następujące spotkania: „Teologia ciała. Ekologia miłości” (ks. abp Henryk Hoser, ks. prof. Tony Anatrella SJ – Papieska Rada ds. Rodziny, Catherine i Pierre Denis – Chemin Neuf, dr Dorota Kornas-Biela – KUL) oraz „Mity i schematy. Rodzina w kulturze masowej” (prof. Maria Braun-Gałkowska – KUL, Bronisław Wildstein). Uczestnicy korzystali również z bogatej propozycji warsztatów, których tematyka traktowała o szeroko pojętych działaniach rodzinnych i wychowawczych. Dotyczyła m.in. kryzysów małżeńskich, ról rodzicielskich, współczesnych trendów społecznych, nowoczesnej wielopokoleniowości itd.

Drugi dzień zjazdu obfitował również w różnorodną tematykę sesji i spotkań. Części III obrad odbywającej się tego dnia towarzyszyła dyskusja pt. „Ona – on: spotkanie. Powołani do miłości”. Zaprezentowane były etapy dojrzewania do miłości z różnych perspektyw i decyzji. Uczestnicy, tworząc małe grupy dyskusyjne, aktywnie brali udział w omówieniu przedstawionych zagadnień. Kolejna część drugiego dnia zjazdu traktowała o rolach rodzicielskich, czyli „Ona i on: być matką, być ojcem”. Podjęto temat dialogu z dziećmi, autorytetu i przemocy w rodzinie. Szczególnie ta druga kwestia została wyróżniona dużą uwagą zarówno prelegentów, jak i słuchaczy. Część V obrad koncentrowała się wokół tematu „Małżeństwo: ona i on razem”, podczas której psychologowie i członkowie ruchów kościelnych przybliżali zagadnienia dialogu małżeńskiego i duchowości małżeńskiej. Ekumeniczny wymiar wybrzmiał podczas ostatniej części drugiego dnia obrad, zatytułowanej „Małżeństwo – ekumenia”. Głos zabrali wówczas małżonkowie z małżeństw mieszanych oraz przedstawiciele Kościołów chrześcijańskich. Zjazd był okazją do podkreślenia znaczenia źródła życia rodzin chrześcijańskich, jakim jest modlitwa w jedności. W związku z tym wartościową inicjatywą była Ekumeniczna Droga Życia, która miała formę „liturgicznej wędrówki” zwierzchników Kościołów chrześcijańskich wraz z rodziną z danego Kościoła, zakończona wspólną modlitwą ekumeniczną za małżonków i rodziny.

Dzień trzeci zjazdu dotyczył rangi wspólnoty rodzinnej w odniesieniu do wspólnoty europejskiej, co przejawiało się w podejmowanych tematach. Pierwsza część, pt. „Rodzinna Europa”, traktowała o społeczno-politycznych uwarunkowaniach w budowaniu rodziny jako bogactwa państwowego. W dyskusjach na temat dobrej i złej polityki rodzinnej oraz wartości, jakie może wnieść rodzina do Europy i Europa dla rodziny, zabrali głos m.in. kard. Nenio Antonelli (Watykan), Antonie Renard (Francja), bp Stanisław Stefanek, dr Paweł Wosicki, Michał Boni i inni. W drugiej części ostatniego dnia zjazdu („Rodzina: szczególne wyzwania”) podjęto zagadnienia bieżące, dotyczące kwestii niepłodności, i w tym kierunku prezentowanych rozwiązań. W tej części dyskutowano też wokół tematów: „Dziecko niepełnosprawne – obciążenie czy szansa”, „Rozwód – i co dalej”, „Rodzina a osoby homoseksualne” oraz „Wielodzietni – wiele możliwości?”.

Owoce obrad VIII Zjazdu Gnieźnieńskiego było specjalnie przygotowane przesłanie do Europejczyków, zawierające najważniejsze wnioski, treści i postulaty dotyczące kształtu rodzin w Europie w XXI wieku.

*Joanna Płońska
Katedra Psychoprofilaktyki Rodziny
Instytutu Nauk o Rodzinie KUL*

**SPRAWOZDANIE Z SYMPOZJUM
„KAPŁAN NA MIARĘ BOGA I CZŁOWIEKA”
Łomża, 24 kwietnia 2010 roku**

W ramach przeżywanego Roku Kapłańskiego zorganizowane zostało sympozjum naukowe na temat „Kapłan na miarę Boga i człowieka”, które odbyło się w Łomży 24 kwietnia 2010 roku. Słowo wstępne do zgromadzonych skierował ks. bp Stanisław Stefanek – wieloletni Przewodniczący Rady Episkopatu Polski ds. Rodziny, który wskazał na wzajemną zależność sakramentu kapłaństwa i sakramentu małżeństwa, jak też na to, że oba te sakramenty służą budowaniu wspólnoty Kościoła. Przypomniał także, że kapłaństwo nosi w sobie fizyczną możliwość zaproszenia na Krzyż Chrystusowy, którego kapłan nie powinien, nie może odrzucać.

Pierwszym prelegentem był ks. dr hab. Mieczysław Ozorowski, prof. UKSW. Jego wystąpienie, zatytułowane „Kapłan na miarę Boga i człowieka”, było podzielone na dwie części. W pierwszej części poddał on analizie sformułowanie „kapłan na miarę Boga”, wskazując na konieczność odniesienia go do osoby Jezusa Chrystusa, by móc zrozumieć istotę kapłaństwa. Podkreślił także, iż Chrystus dziś działa przez kapłanów, gdyż do tej posługi to On „wybiera tych, których chce”. Dlatego kapłan powinien być w szczególnym, przyjacielskim związku z Jezusem, a idąc z Nim i będąc Jego przyjacielem, być także w szczególnym związku z Bogiem. Ta przyjaźń z Jezusem ma prowadzić kapłana do naśladowania Chrystusa, „jak ja uczyniłem, tak i wy czyńcie”, i do upodobnienia się do Niego.

Druga część wystąpienia ks. Ozorowskiego poświęcona była „kapłanowi na miarę człowieka”. Prelegent mówił o tym, że człowiek potrzebuje „pośrednika” w relacji z Bogiem. Tym pośrednikiem jest najczęściej kapłan. Człowiek jest zdolny do przyjęcia daru, jakim jest kapłaństwo, i wypełnienia tego powołania i misji, współpracując z Bożą łaską. W tym kontekście ważne są też wymagania stawiane współczesnemu kapłanowi przez Boga i przez ludzi. Kapłan jest w stanie im sprostać. Jawi się on jako człowiek wśród ludzi, ochrzczony wśród ochrzczonych, wierny wśród wiernych, który razem z innymi dąży do świętości i zjednoczenia z Bogiem.